

A-PBT-A-53/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület **M.S-nek** (xxx, a továbbiakban: Kérelmező) az **ABC Zrt.** (yyy, a továbbiakban: pénzügyi szolgáltató) ellen benyújtott kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban a 2013. augusztus 26. napján, valamint a 2013. szeptember 10. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa ajánlja a pénzügyi szolgáltatónak, hogy az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül adja ki a Kérelmező xxx forgalmi rendszámú személygépjárművére alapított opciós jog és az annak biztosítására bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom törlésére vonatkozó nyilatkozatát.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

Az ajánlás nem érinti a Kérelmezőnek azt a jogát, hogy igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Psztv. rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl - az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül - akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület - a Kérelmező nevének megjelölése nélkül - jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét - legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a rendelkezésre álló dokumentumok és a felek előadása alapján a következő tényállást állapította meg:

A Kérelmező 2008. április 29. napján xxx számon deviza alapú kölcsönszerződést kötött a pénzügyi szolgáltatóval az xxx forgalmi rendszámú xxx típusú személygépjármű

finanszírozására. A gépjármű bruttó vételára 8.678.800,- Ft, a saját rész 2.318.800,- Ft, a kölcsön összege 6.360.000,- Ft, a mértékadó devizanem CHF volt. A törlesztőrészletek száma 120 hónapban, míg a havi törlesztőrészletek összege 80.528,- Ft-ban került meghatározásra. A fenti számú kölcsönszerződésből eredő követelés elsődleges biztosítására a felek 2008. április 29. napján opciós szerződést kötöttek a finanszírozott gépjárműre, melynek 4., 6. és 7. pontja értelmében:

„4. A Hitelező a vételi jogot a jelen szerződés aláírásától számított 5 éves időtartam alatt, de legfeljebb addig az időpontig gyakorolhatja, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozását a Kölcsönbevevő maradéktalanul nem teljesítette.”

„6. Szerződő felek a Hitelező javára alapított vételi jog biztosítására a vételi joggal terhelt gépjármű tekintetében elidegenítési és terhelési tilalmat kötnek ki.

7. A Hitelező az e megállapodás szerint alapított vételi jogát abban az esetben gyakorolhatja, ha a Kölcsönbevevő a jelen megállapodás 1. pontjában hivatkozott kölcsönszerződésben megjelölt bármely esedékességi időpontban - az esedékességet követő 15 napon belül - akár részben vagy egészben nem tesz eleget valamely fizetési kötelezettségének, továbbá ha a kölcsönszerződés bármely oknál fogva felmondásra kerül.”

A Kérelmező 2013. május 24. napján kelt levelében panasszal fordult a pénzügyi szolgáltatóhoz, amelyben vitatta, hogy a pénzügyi szolgáltatónak vételi joga van a Kérelmező tulajdonát képező gépjárműre vonatkozóan és kérte a vételi jog törlését. Vitatta továbbá, hogy a pénzügyi szolgáltató által nyújtott kölcsön deviza alapú, illetőleg, hogy a pénzügyi szolgáltató által készített kimutatások jogszerűek. A pénzügyi szolgáltató a Kérelmező panaszát elutasította.

A Kérelmező a pénzügyi szolgáltató elutasító válaszlevelét nem fogadta el, kérelmével a Pénzügyi Békéltető Testülethez fordult. Kérelme az opciós jog törlésére, a kölcsön forint alapon történő elszámolására, illetőleg a szerződés érvénytelensége alapján történő elszámolásra irányult.

A Kérelmező kérelmében kifejtett álláspontja szerint a pénzügyi szolgáltatónak nincs vételi joga a gépjárművén, mert a Ptk. 375.§ (1) bekezdése alapján annak érvényességi feltétele az opciós szerződés írásba foglalása és a Kérelmező nem írt alá ilyen tartalmú megállapodást. A Kérelmező hivatkozott a Ptk. 375.§ (2) és (4) bekezdésére, valamint a Ptk. 374.§ (2) bekezdésére is, amely rendelkezések szerint a határozatlan időre kikötött vételi jog hat hónap elteltével megszűnik, illetőleg a vételi jog „végső határideje” öt év, a szigorú határidőt tartalmazó jogszabályi rendelkezésnek a pénzügyi szolgáltató által a panaszt elutasító válaszában előadott módon történő „felülírása” nyilvánvalóan jogszabályba ütközik. Hangsúlyozta, hogy „ha lett is volna ilyen okirat, annak hatálya megszűnt volna az eltelt idő alapján.” A Kérelmező hivatkozott arra is, hogy a folyósított kölcsön összege 6.360.000,- Ft volt, a szerződésben ez szerepel, ebből következik, hogy annak svájci frank alapon történő elszámolása kizárt, terhére kamatkülönbözet elszámolása nem megalapozott. Sérelemzte, hogy a pénzügyi szolgáltató nem adott magyarázatot az elszámolási értesítőkben jelentkező, akár rövid határidőn belüli jelentős összegszerű eltérésekre, ezért kimutatást kért a pénzügyi szolgáltatótól a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 213.§ (1) bekezdésének a)-f) pontja szerinti adattartalommal. Hivatkozott arra is, hogy az általa megismert kimutatások a Hpt. hivatkozott pontjainak nem

felelnek meg és ezért a kölcsönszerződést semmisnek tekinti a Ptk. 200.§ (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel is, amelyre a Ptk. 234.§ (1) bekezdése szerint határidő nélkül hivatkozhat. Az előadottakra tekintettel a pénzügyi szolgáltató felmondását nem fogadta el, a szerződés érvénytelensége alapján kívánt elszámolni. Ezt követően felhívta még a pénzügyi szolgáltató figyelmét a Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdésében foglaltakra is.

A Pénzügyi Békéltető Testület a Psztv. 89. § (2) bekezdésének értelmében felszólította a pénzügyi szolgáltatót, hogy nyilatkozzon a Kérelmező kérelmében foglaltakra.

A pénzügyi szolgáltató a válasziratban hivatkozott arra, hogy a Kérelmező a kölcsönszerződés megkötésekor úgy nyilatkozott, hogy *„Alulírott, mint Kölcsönbevevő kijelentem, hogy az egyedi kölcsönszerződésben az annak hátoldalán lévő Üzletszabályzatban (xxx) foglaltakat megismertem és azokat a jelen nyilatkozat aláírásával magamra nézve kötelezőnek ismerem el.”*

Egyebekben előadta, hogy xxx napjától az yyy számú Üzletszabályzat van érvényben a szóban forgó szerződésre. Ismertette, hogy a Kérelmező által választott finanszírozási konstrukció változó kamatozású és deviza alapú konstrukció, amelynek lényege, hogy a forint alapú konstrukciókhoz képest a kölcsön kamata alacsonyabb, viszont a kamatkockázat mellett, amely forint alapú finanszírozás esetén is fennáll, árfolyamkockázattal is számolni kell. Álláspontja szerint a szerződésben foglaltak alapján egyértelműen megállapítható és bizonyítható, hogy jelen esetben deviza alapú szerződésről van szó (tartalmazta a CHF mértékadó deviza nemet). Hivatkozott a Tájékoztató ajánlatra is, amely szintén tartalmazta azt a tényt, hogy deviza alapú szerződéskötésre kapott ajánlatot a Kérelmező. A Kérelmező tájékoztatást kapott az érvényes árfolyamról (152,26 HUF/CHF) is. A Tájékoztató ajánlatban szereplő és a szerződés mértékadó árfolyama között a különbség mindössze 0,95 % pont, az eltérés abból adódik, hogy a kölcsönszerződés létrejöttének napján érvényes deviza vételi árfolyam 153,21 HUF/CHF volt. (Üzletszabályzat xxx fejezet xxx pontja). Kifejtette, hogy azon, hogy a kölcsönszerződés deviza alapú (deviza elszámolású) szerződés az sem változtat, hogy a szerződésben a folyósított összeg, illetve a törlesztőrészek nem kerültek devizában rögzítésre. Erre vonatkozóan nincs jogszabályi előírás. A kölcsönszerződéshez elválaszthatatlanul kapcsolódó Üzletszabályzat (xxx) yyy pontja tartalmazza, hogy deviza alapú szerződés esetén a *„Kölcsönbevevő vállalja a mértékadó devizanem és a forint közötti árfolyamváltozásból eredő kockázatokat.”*

Ezt követően válasziratában részletesen ismertette a pénzügyi szolgáltató a Kérelmezőnek küldött, 2012. november 06-án kelt xxx elnevezésű levelének tartalmát és az abban közölt intézkedése jogalapját. Előadta, hogy a Kérelmező 2013. január 29. napját követően nem teljesített befizetést a pénzügyi szolgáltató számára. A 2013. április 03. napján kelt Figyelmeztető levélben felhívta a Kérelmező figyelmét, hogy a szerződés felmondásának elkerülése érdekében 2013. április 22-ig rendezze 256.856,- Ft összegű elmaradt tartozását. Tekintettel arra, hogy a Kérelmező fizetési kötelezettségét a póthatáridőre sem teljesítette, a pénzügyi szolgáltató a kölcsönszerződését 2013. május 06. napján - 2013. május 29. napjára - felmondta, a szerződés 2013. május 29-én megszűnt, a tartozás beszedése vagy a gépjármű visszaszármaztatása érdekében behajtási eljárás van folyamatban. A pénzügyi szolgáltató előadta, hogy mivel a Kérelmező sem beadványában, sem azt megelőzően a panaszában nem

fejtette ki, hogy milyen eltérések mutatkoznak az elszámolási értesítőkben, ezért arra érdemben nem tudott válaszolni. A Kérelmező által az opciós szerződés megkötésével és a vételi jog gyakorlásával kapcsolatban előadottakra csatolta a felek által megkötött opciós szerződést és kifejtette, hogy a pénzügyi szolgáltató opciós jogát a szerződés aláírásától számított 5 éves időtartam alatt, de legfeljebb addig gyakorolhatja, ameddig a kölcsönszerződésben foglalt tartozás maradéktalanul kiegyenlítésre nem került. Álláspontja szerint *„azonban az sem kétséges, hogy mind az Üzletszabályzatban, mind az Opciós szerződésben rögzítésre került, hogy a felvett kölcsönnek az elsődleges fedezete a finanszírozott gépjármű, ami mint dologi biztosíték, az eszközre alapított vételi jogon keresztül jelenik meg Társaságunk számára.”*

A fedezet érvényesíthetősége érdekében a pénzügyi szolgáltató az 5 éves időtartam lejáratára előtt - általános gyakorlata szerint - az opciós szerződéseket újrakötötte. Az xxx Főügyészség xxx-ben keresettel megtámadta a pénzügyi szolgáltató gépjármű hitelezési tevékenységre vonatkozó zzz Üzletszabályzatát, mely perben az yyy Ítéltábla hozott másodfokú jogerős ítéletet. Az yyy Ítéltábla részben helyt adott a keresetnek és megállapította, hogy az Üzletszabályzat egyes kikötései tisztességtelen feltételnek minősülnek. Az Ítéltábla döntése alapján a pénzügyi szolgáltató valamennyi hatályban volt Üzletszabályzatát visszamenőleges hatállyal módosította. A pénzügyi szolgáltató álláspontja szerint a fent hivatkozott perben a vételi jog vonatkozásában az Ügyészségnek az a kifogása volt, hogy az Üzletszabályzatban szerepelt az a kikötés, hogy az 5 év lejáratára után a kölcsönbevevő köteles további öt évre is opciós jogot biztosítani. Ezen rendelkezést az Ügyészség a Ptk. 5 éves korlátjára vonatkozóan tette meg. A pénzügyi szolgáltató kifejtette, hogy sem az Ügyészség keresetében, sem az Ítéltábla ítéletében nem vitatta azt, hogy a gépjárműnek a kölcsön teljes időtartama alatt fedezetül kell szolgálnia. Az Ítéltábla az opciós szerződés újabb 5 évre való meghosszabbítását tartotta aggályosnak, ugyanakkor ítéletében kifejtette, hogy az 5 évnél hosszabb ideig tartó szerződések esetében az opciós jogra vonatkozó kikötés megfogalmazható jogszerűen ún. xxx opcióként oly módon, hogy a jogosult adott esetben csak a szerződés azonnali hatályú felmondásától számított meghatározott határidőn belül élhet a vételi joggal.

A pénzügyi szolgáltató előadása szerint az yyy Üzletszabályzat xxx fejezetének yyy pontjában - amely értelmezésében a Kérelmező szerződésére is irányadó - az alábbiak szerint került szabályozásra az opcióra vonatkozó rendelkezés:

„A felek között létrejött opciós szerződéssel alapított opciós jog úgynevezett „xxx opció”. A hitelező opciós jogát az opciós szerződésben kikötött feltételek beálltától (amennyiben a kölcsönszerződésben megjelölt bármely esedékességi időpontban - az esedékességet követő 15 napon belül - akár részben vagy egészben nem tesz eleget valamely fizetési kötelezettségének, továbbá, ha a kölcsönszerződés bármely okból felmondásra kerül) kezdődően 5 éves időtartam alatt gyakorolhatja, de legfeljebb addig az időpontig, ameddig a kölcsönbevevő a hitelezővel szemben fennálló, kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségeit maradéktalanul nem teljesítette.”

Ez azt jelenti, hogy az opciós jog gyakorlásának kezdő időpontja a szerződésben kikötött feltételek bekövetkezése, így az 5 évet onnantól kezdve kell számítani. A pénzügyi szolgáltató úgy nyilatkozott, hogy a szerződésre irányadó Üzletszabályzat módosítását kizárólag azokban az esetekben alkalmazta, amikor arra a fent hivatkozott ítélet kötelezte, illetve, ha erre

törvényi változások miatt kötelezettsége volt. Tekintettel arra, hogy a kölcsönszerződés felmondása jogszerű volt, valamint arra, hogy a Kérelmező 8.253.641,- Ft összeggel tartozik, a pénzügyi szolgáltató ragaszkodik a gépjármű értékesítéséhez, vagy a követelés összegű megfizetéséhez.

A 2013. augusztus 26. napján megtartott meghallgatáson a Kérelmező fenntartotta korábbi álláspontját, kérte az opciós jog törlését, a törzskönyv kiadását, kérte a kölcsönszerződésből fennálló tartozás forint alapon történő elszámolását, illetőleg a szerződés semmissége alapján történő elszámolást. Előadta, hogy az okmányiroda nem lett volna jogosult a gépjárművet kivonni a forgalomból, ezért fellebbezést nyújtott be a határozat ellen. Sérelmezte, hogy a pénzügyi szolgáltató módosított Üzletszabályzatát nem kapta meg, kijelentette, hogy azt tartaná megfelelőnek, hogy a gépjármű átadása után a pénzügyi szolgáltató zárja le a szerződést. Vitatta az árfolyamváltozás összegét, annak kamatát és a szerződéskötéskor felszámított díjat.

A pénzügyi szolgáltató képviselője szintén fenntartotta korábbi álláspontját. Kijelentette, hogy a felmondás után élt opciós jogával. Az Üzletszabályzat megküldésével kapcsolatosan előadta, hogy azt csak akkor kell ajánlott küldeményként megküldeni az ügyfeleknek, ha a pénzügyi szolgáltató maga kezdeményezi annak megváltoztatását, de jelen esetben az „Ítéltábla előírása alapján történt a módosítás”. A pénzügyi szolgáltató képviselője úgy nyilatkozott, hogy a pénzügyi szolgáltató a gépjármű értékesítése után fennmaradó tartozásra 60 havi kamatmentes részletfizetési lehetőséget biztosít a Kérelmezőnek.

A Kérelmező kérelme részben **alapos**.

A felek által 2008. április 29. napján megkötött opciós szerződés 4. pontja értelmében:
„A Hitelező a vételi jogot a jelen szerződés aláírásától számított 5 éves időtartam alatt, de legfeljebb addig az időpontig gyakorolhatja, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozását a Kölcsönbevevő maradéktalanul nem teljesítette.”

Az opciós szerződés 7. pontjában a következőképpen rendelkezett az opciós jog gyakorlásának lehetőségéről:

„7. A Hitelező az e megállapodás szerint alapított vételi jogát abban az esetben gyakorolhatja, ha a Kölcsönbevevő a jelen megállapodás 1. pontjában hivatkozott kölcsönszerződésben megjelölt bármely esedékességi időpontban - az esedékességet követő 15 napon belül - akár részben vagy egészben nem tesz eleget valamely fizetési kötelezettségének, továbbá ha a kölcsönszerződés bármely oknál fogva felmondásra kerül.”

A pénzügyi szolgáltató szerződéskötéskor hatályos Üzletszabályzata az xxx volt, amely nem tartalmazta az ún. xxx opciós jogot. Ezen Üzletszabályzat xyz pontja a pénzügyi szolgáltató által sem vitatottan jogellenes, az Ítéltábla fentiekben hivatkozott döntését követően az nem került alkalmazásra.

A pénzügyi szolgáltató által benyújtott, a gépjármű hitelezési tevékenységre vonatkozó xyz számú Üzletszabályzat - amely kimondta, hogy az xxx Üzletszabályzat helyébe lép - aaa pontja úgy rendelkezett, hogy:

„A Hitelező javára az eszközből megvásárolt gépjárműre - a felek között létrejött opciós szerződéssel - alapított opciós jog ún.: „xxx opció” azaz a Hitelező opciós jogát az opciós szerződésben kikötött feltételek beálltától kezdődően gyakorolhatja az opciós szerződésben kikötött időtartam alatt. (...)”

A pénzügyi szolgáltató előadása szerint ezt az Üzletszabályzatát az yyy számú Üzletszabályzatával módosította, a Kérelmező szerződésére ez utóbbi Üzletszabályzat irányadó, amelynek yyy pontja az xyz Üzletszabályzat aaa pontjában írottakkal egybehangzóan szabályozza az opciós jogát.

Az eljáró tanács nem fogadta el a pénzügyi szolgáltató érvelését, hogy Üzletszabályzatának visszamenőleges hatályú - a Kérelmező számára kétségtelenül kedvezőtlenebb feltételű ún. xxx opciót bevezető - módosítására az általa hivatkozott ítéletáblai döntés nyomán jogszerűen került sor. Részint azért nem, mivel a döntés, az ügyészi közérdekű kereset nyomán, az opciós jog 5 éven túli törvénybe ütköző alkalmazásának kívánt gátat szabni, részint azért, mert a pénzügyi szolgáltató nem igazolta, hogy a hivatkozott ítélet akként foglalt állást, hogy a korábban hatályos, jogellenes konstrukció helyett visszamenőleges hatállyal, a már megkötött szerződésekre vonatkozóan jogszerűen bevezethető lenne egy ún. xxx opciós konstrukció, mely az opciós jog kezdetének (indulásának) időpontját tolná ki a szerződő fél számára egyértelműen kedvezőtlen módon.

A Ptk. 375. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 374. § (2) bekezdése szerint:

„A visszavásárlási jogot legfeljebb öt évre lehet kikötni; az ezzel ellentétes megállapodás semmis.”

A felek között létrejött opciós szerződés fentebb már hivatkozott 4. pontja értelmében a pénzügyi szolgáltató a vételi jogot a szerződés aláírásának napjától (2008. április 29.) számított maximum 5 éves időtartam alatt gyakorolhatta, tehát fenti jogosultság 2013. április 29. napján megszűnt.

Az eljáró tanács álláspontja szerint a pénzügyi szolgáltató nem volt jogosult a Kérelmező opciós szerződésében, illetőleg a szerződéskötéskor hatályos Üzletszabályzatában meghatározott feltételeket utólag, visszamenőleges hatállyal a Kérelmező számára egyértelműen hátrányosan a jelen eljárásban vitatott tartalommal egyoldalúan módosítani.

Az eljáró tanács nem fogadta el a pénzügyi szolgáltató azon álláspontját, hogy az általa eszközölt módosítások a már említett ítéletáblai ítélet rá kötelező érvényű rendelkezései kapcsán valósultak meg, mivel ezt nem igazolta megfelelően az eljárásban. Mindezen túlmenően a hivatkozott táblabírói ítélet adott szerződési feltételek érvénytelenségét állapította meg és ezek közzétételére kötelezte a pénzügyi szolgáltatót, míg más szerződési feltételek pénzügyi szolgáltató általi visszamenőleges hatályú módosítására nem tartalmazott rendelkezést.

A pénzügyi szolgáltató opciós jogával a Kérelmező kölcsönszerződésére vonatkozó felmondásában élt, amelyre általa is elismerten az opciós szerződés aláírását követő 5 éven túl került sor.

Az eljáró tanács álláspontja szerint fentiek alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a pénzügyi szolgáltató 2013. május 6. napján kelt, a Kérelmező által 2013. május 13. napján kézhez vett okiratban a 2008. április 29. napján létrejött opciós szerződésben alapított opciós jogát jogszerűen nem gyakorolhatta.

Figyelemmel arra, hogy az opciós szerződés 6. pontja szerint a vételi jog biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat kötöttek ki a felek, így jelen döntés annak törlését ajánlja a pénzügyi szolgáltató számára.

Az eljáró tanács a Kérelmező által a törzskönyv kiadása iránt a meghallgatáson előterjesztett igényt nem vizsgálta, figyelemmel arra, hogy az sem a jelen eljárásban előterjesztett kérelemben, sem a pénzügyi szolgáltatóhoz benyújtott panaszában nem szerepelt. Az eljáró tanács rámutat, hogy a törzskönyv kiadására vonatkozó igény jogilag és gyakorlatilag is elválhat az opciós jog törlése iránti kérelmezői igénytől.

Az eljáró tanács álláspontja szerint a kölcsönszerződésből kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az deviza alapú, így a Kérelmező ezzel ellentétes álláspontját az eljáró tanács nem osztja.

A Kérelmező általánosan, a Hpt. 213. § (1) bekezdésének a)-f) pontjára utalással hivatkozott pontosan meg nem határozott kimutatások jogellenességére, illetőleg a kölcsönszerződés semmisségére, a felek között azonban a meghallgatás során egyezség ebben a körben sem jött létre és a semmisség esetleges fennállása esetén szükséges elszámolás a felek megegyezése hiányában jelen eljárás kereteit meghaladó bizonyítási eljárást tett volna szükségessé, melyre nincs lehetőség.

Az eljárási határidő a Psztv. 93. §-ának (5) bekezdése alapján 30 nappal meghosszabbításra került.

A pénzügyi szolgáltató a konkrét ügyben úgy nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, ezért az eljáró tanács a fentiekben írottak alapján a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. október 07.

dr. Sándor Roland s.k.,
az eljáró tanács elnöke

Mohosné dr. Jakab Ágnes s.k.,
az eljáró tanács tagja

Rajki Klára s.k.,
az eljáró tanács tagja